

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Martina Blahoty

„Gao Xingjian: povídková tvorba z 80. let 20. století“

Těžištěm posuzované práce je analýza reprezentativního vzorku povídkového díla současného čínského spisovatele Gao Xingjiana, diplomant především analyzuje specifické narativní postupy užitě ve vybraných povídkách a zvažuje jejich významotvorné funkce.

Výklad analytické části je uveden stručnou biografickou informací a přehledem stěžejních tezí, které spisovatel formuloval v řadě svých literárně-teoretických statí. (Dílčím nedostatkem této části práce je, že diplomant některé z pojmů uvádí pouze v překladu.) Součástí kompilační části práce je též nástin charakteristik Gao Xingjianovy dramatické a románové tvorby. Uvedený přehled diplomantovi umožňuje představit povídkovou tvorbu v kontextu tvorby esejistické, dramatické a románové, a poukázat na vzájemnou provázanost jednotlivých složek Gao Xingjianova literárního a literárně-teoretického díla.

Analytická část práce, jejíž součástí je též uvedení do studia povídky jako svébytného narativního žánru (Lohafer: *Coming to Terms with the Short Story*; Durzak: *Die Kunst der Kurzgeschichte*), sestává ze stručného ale výstižného představení významové výstavby devíti povídek. Diplomantovi se daří na malé ploše nejen představit základní dějovou linii, charakterizovat protagonisty a pojmenovat užitý narativní postup, ale prokazuje též schopnost pojmenovat způsob, jímž jednotlivé povídky ztvárňují tzv. „věčný moment“, jeden z distinktivních znaků povídky jako specifického literárního žánru. Podrobnější analýzou tří povídek se diplomant pokouší zjistit, do jaké míry se v jejich významové výstavbě uplatňuje narativní postup „přesunu perspektiv“, případně kombinace tohoto postupu s technikou „proudu jazyka, tedy experimentálních postupů, o nichž Gao Xingjian hovoří ve svých esejích a s nimiž pracuje ve svých dramatech i románech. Zaměření na uvedený aspekt zkoumaných textů, jenž je současně zvažován ve světle „sebeoslovení“, komunikační situace vlastní lyrické poezii, umožňuje diplomantovi zkoumané povídky přesvědčivě definovat jako lyrické narativy tematizující komplexitu psychických procesů a zdařile ztvárňující subjektivní prožívání světa. Díky teoretické připravenosti a pečlivému přečtení zvolených textů vyznívají závěry předložené analýzy přesvědčivě a práci proto považuji za cenný příspěvek ke studiu Gao Xingjianova díla.

Navrhuji hodnocení „výborně“.

V Praze 8.9. 2012

Dušan Andrš